

- Reclamanta nu a luat parte la încălcarea pretins a fi fost săvârșită între 10 aprilie 2008 și 27 octombrie 2008.
 - Reclamanta nu a luat parte la vreo încălcare la 28 octombrie 2008.
 - Nu există suficiente probe că reclamanta a avut cunoștință de planul de ansamblu al înțelegerii sau de aplicabilitatea sa generală și de caracteristicile sale esențiale.
 - Sunt invocate consecințe juridice ale nedovedirii încălcării de către Comisie.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia nu a reușit să demonstreze potrivit cerințelor legale și probatorii propria competență de a aplica articolul 101 TFUE și articolul 53 din Acordul privind SEE.
5. Al patrulea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unor erori vădite de fapt și de drept în calcularea cuantumului amenzii și pe încălcarea de către aceasta a obligației sale de motivare.
- Comisia a săvârșit o eroare de fapt și de drept atunci când a calculat cuantumul de bază și prin faptul că nu și-a motivat decizia.
 - Comisia nu a folosit cele mai bune date disponibile cu privire la valoarea vânzărilor reclamantei.
 - Comisia a încălcat principiul egalității de tratament atunci când a calculat cuantumul de bază.
 - Comisia a săvârșit erori de apreciere în examinarea gravității și a circumstanțelor atenuante.

**A acțiune introdusă la 4 ianuarie 2016 – Hitachi-LG Data Storage și Hitachi-LG Data Storage Korea/
Comisia**

(Cauza T-1/16)

(2016/C 098/65)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Hitachi-LG Data Storage, Inc. (Tokyo, Japonia) și Hitachi-LG Data Storage Korea, Inc. (Seoul, Republica Coreea)
(reprezentanți: L. Gyselen și N. Ersbøll, avocați)

Pârât: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- reducerea cuantumului amenzii aplicate reclamantelor prin articolul 2 litera (d) din Decizia Comisiei din 21 octombrie 2015 în cazul AT.39639 – Unități de disc optic privind o procedură întemeiată pe articolul 101 TFUE și pe articolul 53 din Acordul privind SEE, care reflectă particularitățile cazului; și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a principiului bunei administrări și a obligației sale de motivare, prin faptul că nu a răspuns la cererea adresată de reclamante în temeiul punctului 37 din Orientările Comisiei din 2006 privind calcularea amenzilor aplicate în temeiul articolului 23 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 ⁽¹⁾ (denumite în continuare „Orientările privind calcularea amenzilor”).
 - În cursul procedurii administrative în fața Comisiei, reclamantele au prezentat Comisiei o cerere de reducere a amenzii, având în vedere „circumstanțe particulare” în sensul punctului 37 din Orientările privind calcularea amenzilor. Echipa Comisiei responsabilă de caz nu a răspuns acestei cereri, iar Comisia nu s-a referit la ea în cuprinsul deciziei sale. Reclamantele trebuie să presupună că serviciile Comisiei fie nu au examinat deloc cererea lor, fie nu au transmis nicio astfel de evaluare comitetului consultativ și colegiului comisarilor, în vederea reexaminării de către acestea. În consecință, nu se poate exclude posibilitatea ca, în cazul în care ar fi procedat în acest mod, amenda impusă în final reclamantelor să fi fost mai mică. Astfel, Comisia a încălcat principiul bunei administrări și obligația sa de motivare.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori prin faptul că nu a pornit de la metodologia prevăzută de Orientările privind calcularea amenzilor pentru a reduce amenda aplicată reclamantelor, având în vedere particularitățile cazului și rolul reclamantelor. „Particularitățile” în sensul punctului 37 din Orientările privind calcularea amenzilor sunt următoarele:
 - reclamantele, care obțin majoritatea veniturii lor dintr-un singur produs (unități de disc optic), și-au diversificat activitatea în 2014, anul folosit de Comisie ca an de referință pentru calcularea limitei de 10 % stabilite la articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003;
 - reclamantele sunt singurele societăți dintre cele amendate care rămân active pe piața unităților de disc optic, iar nivelul amenzii aplicate acestora le va afecta negativ capacitatea de a satisface consumatorii de pe această piață în mod durabil; și
 - reclamantele se confruntă cu o situație financiară precară, în același timp făcând eforturi semnificative pentru a-și depăși dificultățile financiare.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

Acțiune introdusă la 7 ianuarie 2016 – Awg Allgemeine Warenvertriebs/OAPI – Takko (Southern Territory 23°48'25"S)

(Cauza T-6/16)

(2016/C 098/66)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Awg Allgemeine Warenvertriebs GmbH (Köngen, Germania) (reprezentant: T. Sambuc, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Takko Holding GmbH (Telgte, Germania)